

Sprawozdanie

mniejszości komisji prawniczej w przedmiocie ustawy krajowej o ulgach legalizacyjnych w sprawach hipotecznych drobiazgowych.

Wysoki Sejmie!

Ustawą państwową z dnia 5 czerwca 1890 Nr. 109 Dz. u. p. dozwolono w sprawach hipotecznych drobiazgowych, których wartość nie przewyższa kwoty 100 zł. w. a., ulgi w tym kierunku, iż legalizacya sądowa, lub notaryalna może być zastąpioną podpisem dwóch wiarygodnych świadków, którzy „mają przydać podpis“ swego imienia i nazwiska z wyrażeniem swego zatrudnienia, miejsca zamieszkania i wieku, jako też oświadczenie własnoręcznie napisane, że ten, którego podpis jako prawdziwy potwierdzają, jest im osobiście znany.

Które zaś sprawy hipoteczne jako drobiazgowy uważać należy, postanowienie o tem pozostawia Ustawa państwowa Sejmom krajowym.

W ślad powyższej ustawy państwowej przedłożył Wydział krajowy z własnej inicjatywy jnż z dniem 25 października 1890 Wysokiemu Sejmowi projekt do ustawy krajowej, który powyższe ulgi legalizacyjne sprawom hipotecznym w całym maximum ustawy państwowej mianowicie do kwoty 100 zł. w. a. przyznawał.

Na wniosek komisji prawniczej zwrócił Wysoki Sejm uchwałą z dnia 29 listopada 1890 r. ten projekt Wydziałowi krajowemu z poleceniem, by w sprawie tej zasiągnął naprzód opinii Rad powiatowych i innych kompetentnych czynników w tym kierunku, czy i o ile ta Ustawa będzie pożądaną dla ludności włościańskiej, poczem z wyników badań zdał sprawę i przedłożył odpowiednie wnioski na najbliższej sesji sejmowej.

Wydział krajowy wykonał to polecenie sprawozdaniem z dnia 1 września 1891 L. 22494 — ponowił takowe z powodu niezalatwienia w dotyczącej sesji pod dniem 13 maja 1892 L. 44141, ostatecznie jeszcze raz z tego samego powodu pod dniem 20 czerwca 1893 L. 30780. W sprawozdaniach tych oświadcza Wydział krajowy, że w obec przedłożonych opinii, nie może Wysokiemu Sejmowi doradzać wprowadzenia w życie w kraju naszym ustawy państwowej o ulgach legalizacyjnych, i że proponuje jedynie rezolucye do c. k. Rządu, ażeby celem przyniesienia ulgi ludności wiejskiej w kosztach legalizacyi, przypomniał c. k. Sądom powiatowym włożony na nie obowiązek legalizowania zgłaszającym się stronom dokumentów hipotecznych.

Większość komisji prawniczej, zgadzając się w całości na powyższe zapatrywanie i wnio-
ski Wydziału krajowego, zaproponowała Wysokiemu Sejmowi sprawozdaniem z dnia 26 stycznia
1894 L. 1110 przyjęcie takowych, atoli Wysoki Sejm na posiedzeniu z dnia 1. lutego 1894 po
wyczerpującej rozprawie i po wysłuchaniu licznych głosów pro i contra, powziął na wniosek
posła Krynickiego następującą uchwałę:

Sejm zwraca Wydziałowi krajowemu sprawozdanie z dnia 30. czerwca 1893. L. 30 780 z po-
leceniem, ażeby przedłożył w najbliższej sesji sejmowej projekt ustawy krajowej, któraby ulgi
legalizacyjne, dopuszczone ustawą państwową z dnia 5. września 1890, Nr. 109 Dz. u. p. przy-
znała drobiazgowym sprawom hipotecznym przy wartościach nieprzenoszących kwoty 50 zł.

Wydział krajowy uczynił zadość temu poleceniu, przedkładając sprawozdaniem z dnia 16.
marca 1894 L. 7.136 zażądany projekt ustawy krajowej.

Większość komisji prawniczej wraca i tym razem do swoich wniosków dawniej-
szych, mianowicie odradza Wysokiemu Sejmowi mniej więcej z tych samych, już znanych po-
wodów, dopuszczenia jakichkolwiek ulg legalizacyjnych.

Podpisana mniejszość komisji jest atoli następującego zdania:

Jeżeli Wysoki Sejm na posiedzeniu z dnia 1. lutego 1894, mając przed sobą dwa wnioski
wręcz przeciwne, z których jeden dopuszczenia ulg legalizacyjnych z powodu rzekomej szkodli-
wości takowych absolutnie odradzał, drugi zaś wniosek, który pożyteczność i potrzebę ulg lega-
lizacyjnych dowodził, do tego ostatniego wniosku przychylił się, i Wydziałowi krajowemu prze-
dłożenie projektu dotyczącej ustawy krajowej przy wyrażeniu oznaczeniu ram takowej, miano-
wicie przy oznaczeniu maximum wartości przedmiotu (50 zł.) polecił, tu już tem samem zade-
cydował Wysoki Sejm w zasadzie o kwestyi, czy i do jakiej wysokości mają być dopuszczane
ulgi legalizacyjne w kraju naszym.

W tym składzie rzeczy ponowne rozbieranie kwestyi powyższej na tem miejscu byłoby zdaniem
podpisanej mniejszości komisji zupełnie zbytecznem, i pozostaje tylko zbadanie, czy konstrukcyja
przedłożonego przez Wydział krajowy projektu ustawy krajowej odpowiada co do treści wypo-
wiedzianym intencyom Wysokiego Sejmu, a we względzie formy wymogom prawnym,

A gdy projekt ten w jednym i drugim kierunku zupełnie prawidłowo został sporządzony,
przeto podpisana mniejszość komisji prawniczej stawia wniosek:

Wysoki Sejm raczy w ślad uchwały powziętej na dniu 1. Lutego 1894 i zgodnie z projektem
sprawozdaniem Wydziału krajowego z dnia 16. marca 1894 L. 7136 przedłożonym, uchwalić
załączoną ustawę.

We Lwowie dnia 21. stycznia 1895.

Sprawozdawca mniejszości

Krynicky w. r.

Rożankowski w. r.
Dr. Rosenstock w. r.

U s t a w a

z dnia . . . . . obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem o wpisywaniu do ksiąg gruntowych na podstawie dokumentów prywatnych w sprawach hipotecznych drobiazgowych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

§. 1.

Sprawy hipoteczne należy po myśli §. 1. ustawy z dnia 5. czerwca 1890, Dz. u. p. Nr. 109, uważać za drobiazgowę wtedy, jeśli w dokumencie prywatnym, na podstawie którego ma być nyzyskany wpis do ksiąg gruntowych, kwota wierzytelności, cena, lub wartość nieruchomości lub prawa w ogóle, mające być przedmiotem wpisu do ksiąg gruntowych, są oznaczone i bez odsetek i należitości ubocznych nie przenoszą kwoty pięćdziesięciu (50) zł. w. a. (stu koron).

§. 2.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

§. 3.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi sprawiedliwości.
